

İSTANBUL

Erdinç Tuna tarafından yazıldı.

Salı, 15 Kasım 2011 15:58 - Son Güncelleme Salı, 15 Kasım 2011 16:04

**İSTANBUL Ah! İstanbul, İstanbul! Ben sende kayboldum, beni ara bul Bir yanın
karlıdır, bir yanın yağmur**

Artık ben sende yok'um İstanbul

Ne şehirler vardı bilsen gönlümde

Tek seni bıraktım inan kalbimde

Ne ormanlarında, ne göllerinde

Artık ben sende yok'um İstanbul

İbretle dolaştım dört bir yanını

Hem Dolmabahçe'ni, hem Topkapı'nı

Dünyada bulmadım senin tadını

Artık ben sende yok'um İstanbul

Nasıl da koşardım seninle aşka

Anadolu'n başka, Avrupa'n başka

Ne Kadıköy'ünde, ne Beşiktaş'ta

Artık ben sende yok'um İstanbul

Ben sende alıştım çamura, toza

Yinede giderdim cümbüşe, saza

Nasıl da bakardık senle boğaza

Artık ben sende yok'um İstanbul

İSTANBUL

Erdinç Tuna tarafından yazıldı.

Salı, 15 Kasım 2011 15:58 - Son Güncelleme Salı, 15 Kasım 2011 16:04

Sakin ha, arama sahil yolunda!

Ne sağ tarafında, ne de solunda

Ne Üsküdar'ında, ne Beyoğlu'nda

Artık ben sende yok'um İstanbul

Zenginle zenginsin, fakirle fakir

Herkesin dengisin olmazsın hakir

Ne Ümraniye'nde, ne de cihangir

Artık ben sende yok'um İstanbul

Birden şansım döndü olağanüstü

Sanki bütün şehir bir bana küstü

Ne sabahlarında, ne akşamüstü

Artık ben sende yok'um İstanbul

Ne gelip geçerim köprülerinden

Ne de su içerim çeşmelerinden

Bir daha geçemem Eminönü'nden

Artık ben sende yok'um İstanbul

Kaderim beni de yolumdan etti

İstanbul seninle seyahat bitti

Bir bilsen benimle ne sırlar gitti

Artık ben sende yok'um İstanbul

Son defa uzaktan bir sana baktım

İSTANBUL

Erdinç Tuna tarafından yazıldı.

Salı, 15 Kasım 2011 15:58 - Son Güncelleme Salı, 15 Kasım 2011 16:04

Taptım be İstanbul ben sana taptım

Kim bilir ben gibi ne canlar yaktın

Artık ben sende yok'um İstanbul

Ey! Büyük İstanbul, Fatih'in soyu!

Sen beni arama bir ömür boyu

Benim son durağım zincirli kuyu

Artık ben sende yok'um İstanbul